

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999

Julkaistu Helsingissä 1 päivänä lokakuuta 1999

N:o 924—929

SISÄLLYS

N:o		Sivu
924	Asetus luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä	2325
925	Valtioneuvoston päätös valtionosuuden perusteena käytettävien opetus- ja kirjastotoimen yksikköhintojen keskimääräisistä markkamääristä vuonna 2000	2331
926	Valtioneuvoston päätös yleisradiotoiminnassa noudatettavasta taajuuksien käyttösuunnitelmasta	2332
927	Maa- ja metsätalousministeriön päätös kolmansista maista tuotavista kalastustuotteista ja niistä saaduista raakavalmisteista ja jalosteista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta	2333
928	Puolustusministeriön ilmoitus palvelusalueita Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön päätökseen perustuvissa rauhanturvaamisoperaatioissa koskevasta puolustusministeriön päätöksestä	2339
929	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä	2340

N:o 924

Asetus

luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä

Annettu Helsingissä 1 päivänä lokakuuta 1999

Liikenneministerin esittelystä säädetään luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (342/1991) 11 ja 17 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat, 11 § laissa 574/1994 ja 17 § osaksi edellä mainitussa laissa:

1 luku

Liikenneluvan myöntämisen edellytykset

1 §

Liikenneluvan edellytykset

Liikennelupa myönnetään hakijalle, joka
1) on hyvämaineinen ja muutoinkin henkilönä sopiva harjoittamaan liikennettä;

2) on suorittanut hyväksytysti asianomaisen liikenneyrittäjäkurssin tai osoittanut hallitsevansa kurssia vastaavat tiedot näyttökokeessa ja jolla on käytännön kokemusta liikenteen alalta;

3) hallitsee itseään ja omaisuuttaan; sekä
4) on vakavarainen.

Lupa myönnetään 1 momentin 4 kohdan vaatimuksen täyttävälle oikeushenkilölle,

jonka liikenteestä vastaava henkilö täyttää 1—3 kohdan vaatimukset ja kykenee asianmukaisesti vastaamaan velvoitteistaan.

2 §

Hyvä maine

Hakijan tai liikenteestä vastaavan henkilön ei ole katsottava täyttävän 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädettyä hyvämaineisuuden vaatimusta, jos

1) hänet on viimeisen viiden vuoden aikana tuomittu vankeusrangaistukseen rikoksesta; tai

2) hänet on vähintään kolmesti edeltäneen vuoden aikana tuomittu sakkorangaistukseen työ- tai palkkasuhdetta, liikenteen harjoittamista, ajo- ja lepoaikojen noudattamista, liikenne- tai ajoneuvoturvallisuutta, ympäristön-

Neuvoston direktiivi 96/26/EY; EYVL N:o L 124, 23.5.1996, s. 1

Neuvoston direktiivi 98/76/EY; EYVL N:o L 277, 14.10.1998, s. 17

suojelua tai muiden ammatillista vastuuta koskevien säännösten rikkomisesta ja

rikokset osoittavat hänen olevan ilmeisen sopimaton harjoittamaan luvanvaraista tavaraliikennettä.

3 §

Vakavaraisuus

Liikenneluvan hakija tai haltija on katsottava vakavaraiseksi, jos hän kykenee asianmukaisesti vastaamaan velvoitteistaan ja osoittaa, että hänellä on riittävät taloudelliset voimavarat liikenteen aloittamiseen ja sen asianmukaiseen hoitamiseen.

Hakijalla tai haltijalla katsotaan olevan 1 momentissa tarkoitetut riittävät taloudelliset voimavarat, jos hänellä on käytettävissään varoja jokaista liikenteessä käytettävää kuorma-autoa kohden vähintään 10 000 euroa ja muita ajoneuvoja kohden vähintään 4 000 euroa.

Varoiksi katsotaan hakijan tai haltijan

1) rahoitusomaisuus mukaan lukien tilinylitysoikeudet ja luottolaitosten myöntämät nostamattomat luotot;

2) vaihto-omaisuus; sekä

3) vakuutena käytettävissä oleva käyttöomaisuus ja muut pitkäaikaiset sijoitukset.

Jos hakija tai haltija on luonnollinen henkilö tai avoin yhtiö taikka kommandiittiyhtiö, voidaan varoiksi katsoa myös luonnollisen henkilön, yhtiömiesten ja vastuunalaisten yhtiömiesten henkilökohtainen, vakuutena käytettävissä oleva omaisuus.

Liikennettä aloitettaessa tai ajoneuvojen määrää lisättäessä käytettävissä olevien varojen määrä saadaan vähentämällä 3 momentin mukaan lasketuista varoista liikenteen aloittamisesta tai ajoneuvojen määrän lisäämisestä aiheutuvat ajoneuvojen, toimittilojen, koneiden ja laitteiden hankintamenot. Käytettävissä olevia varoja tulee olla 2 momentissa mainittu määrä hakijan jokaista ajoneuvoa kohden.

4 §

Taloudellisten voimavarojen osoittaminen

Taloudellisten voimavarojen riittävyys osoitetaan lupaviranomaiselle toimitettavalla

1) vakuudella, joka voi olla luottolaitoksen antama takaussitoumus tai pankkitalletus; tai

2) todistuksella, jonka on antanut Keskus-

kauppakamarin tai kauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö taikka julkishallinnon ja -talouden tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu asiakirja on toimitettava lupaviranomaiselle liikennelupaa haettaessa ja uusittaessa. Jos luvanhaltijalla on useampia liikennelupia ja niiden voimassaoloaika päättyy eri aikoina, asiakirja on toimitettava vähintään viiden vuoden välein. Erityisestä syystä lupaviranomainen voi vaatia asiakirjan toimitettavaksi muulloinkin.

5 §

Liikenneyrittäjäkurssi

Tavaraliikenteen yrittäjäkurssin pituus on vähintään 140 oppituntia. Kurssin opetus sisältöön ja sen loppukokeeseen tulee kuulua ainakin maanteiden kansallisen ja kansainvälisen tavarajä ja henkilöliikenteen harjoittajien ammattiin pääsystä sekä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä näiden liikenteenharjoittajien sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen edistämiseksi annetun neuvoston direktiivin 96/26/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/76/EY, liitteessä I luetellut maanteiden tavaraliikennettä koskevat aihepiirit.

Liikenneyrittäjäkoulutusta antava oppilaitos antaa kurssista ja hyväksytystä kirjallisesta loppukokeesta todistuksen. Koe on pakollinen ja sen tulee olla muodoltaan 1 momentissa mainitun direktiivin liitteen I kokeen rakennetta koskevien säännösten mukainen. Todistuksen tulee olla direktiivin liitteen I a mallin mukainen.

Liikennetraktoriyrittäjäkurssin pituus on vähintään 70 oppituntia. Kurssin opetus sisältöön ja sen loppukokeeseen tulee kuulua soveltuvin osin 1 momentissa mainitun direktiivin liitteen kansallista tavaraliikennettä koskevat aihepiirit. Oppilaitos antaa kurssista ja hyväksytystä kirjallisesta loppukokeesta todistuksen.

6 §

Näyttökoe

Tavaraliikenteen yrittäjäkurssi voidaan

korvata näyttökokeella. Siihen hyväksytään henkilö, joka on

1) toiminut tavaraliikennettä harjoittavan, tavarankuljetuksia välittävän tai muun näihin verrattavan yrityksen hallintoa, taloutta tai operatiivista toimintaa koskevissa vastuullisissa tehtävissä vähintään viisi vuotta;

2) suorittanut kaupallisen, hallinnollisen, kuljetusalan taikka vastaavan vähintään opisto- tai ammattikorkeakoulutasoisen tutkinnon ja toiminut 1 kohdassa tarkoitetuissa tehtävissä vähintään yhden vuoden; tai

3) suorittanut hyväksytysti tällä asetuksella kumottujen säännösten mukaisen kotimaan liikenneyrittäjäkurssin.

7 §

Käytännön kokemus

Käytännön kokemus tulee hankkia liikenneyrittäjäkoulutusta antavan oppilaitoksen ohjauksessa ja valvonnassa. Sen vähimmäispituus on kuusi kuukautta ja siihen tulee sisältyä kuljettajana toimimisen lisäksi liikenteen harjoittamisen hallintoon ja talouteen liittyvää harjoittelua. Oppilaitos voi kuitenkin hyväksyä myös ennen liikenneyrittäjäkurssia hankitun kokemuksen.

Kokemusta koskevan vaatimuksen katsotaan täyttyvän myös, jos henkilö on

1) toiminut päätoimisesti vähintään viisi vuotta moottoriajoneuvon tai liikennetraktorin kuljettajana;

2) toiminut vähintään yhden vuoden kuljetusyrityksen, huolintaliikkeen tai teollisuuden taikka kaupan tavarankuljetuksista vastaavissa johto- tai esimiestehtävissä; tai

3) suorittanut kaupallisen, hallinnollisen, kuljetusalan taikka vastaavan vähintään opisto- tai ammattikorkeakoulutasoisen tutkinnon ja toiminut 2 kohdassa tarkoitetuissa tehtävissä vähintään kolme kuukautta.

Liikennetraktoria koskevan liikenneluvan osalta kokemusta koskevan vaatimuksen katsotaan täyttyvän myös, jos henkilö on toiminut vähintään kaksi vuotta moottoriajoneuvon tai traktorin kuljettajana.

Oppilaitos antaa hyväksyttävästä käytännön kokemuksesta todistuksen.

2 luku

Liikenneluvan hakeminen ja myöntäminen

8 §

Lupahakemus

Lupahakemus on tehtävä kirjallisesti. Siihen on liitettävä:

1) jäljennös hakemuksesta;

2) oikeaksi todistetut jäljennökset ammattitaitovaatimusten täyttymistä osoittavista todistuksista;

3) selvitys siitä, että hakija tai liikenteestä vastaava henkilö hallitsee itseään ja omaisuuttaan;

4) enintään kolme kuukautta aikaisemmin annettu selvitys riittävästä taloudellisista voimavaroista; sekä

5) lupaviranomaisen mahdollisesti edellyttämä muu selvitys.

9 §

Yhteisölupa

Yhteisöluvan myöntämisessä noudatetaan, mitä yhteisössä jäsenvaltion alueelle tai sen alueelta taikka yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta tapahtuvan maanteiden tavaraliikenteen markkinoille pääsystä annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 881/92, jäljempänä kansainvälisestä tavaraliikenteestä annettu neuvoston asetus, säädetään.

Euroopan talousalueeseen kuuluvien valtioiden välisen liikenteen lisäksi yhteisölupa oikeuttaa harjoittamaan myös muuta ulkomaan liikennettä sekä kotimaan liikennettä.

Yhteisöluvasta on muutoin voimassa, mitä siitä 1 momentissa mainitussa asetuksessa säädetään.

10 §

Liikennetraktorilupa

Liikennelupa liikennetraktorille myönnetään viideksi vuodeksi. Jokaiselle ajoneuvolle annetaan erillinen lupa, johon merkitään ainakin:

1) luvan haltija ja tämän kotikunta;

- 2) ajoneuvoluokka;
- 3) luvan voimassaoloaika;
- 4) oikeushenkilön liikenteestä vastaava henkilö; sekä
- 5) ehdot, joita liikennettä harjoitettaessa on noudatettava.

11 §

Liikenneluvan muuttaminen ja uusiminen

Liikenneluvan muuttamista tai uusimista haetaan siinä järjestyksessä kuin luvan hakemisesta 8 §:ssä säädetään.

Hakemusta ratkaistaessa on 1—4 §:n säännösten lisäksi otettava huomioon, onko liikennettä harjoitettu luvan mukaisesti ja muutoin asianmukaisesti.

Jos uusiminen on pantu vireille viimeistään kaksi kuukautta ennen liikenneluvan viimeistä voimassaolopäivää, uusittavalla luvalla saa jatkaa liikennettä asian ratkaisemiseen saakka.

3 luku

Liikenteestä vastaavaa henkilöä koskevat säännökset

12 §

Liikenteestä vastaava henkilö

Oikeushenkilöllä tulee aina olla lupaviranomaisen hyväksymä liikenteestä vastaava henkilö, joka tosiasiallisesti ja jatkuvasti toimii tässä tehtävässä ja vastaa siitä, että liikennettä hoidetaan säännösten ja lupaehtojen mukaisesti.

13 §

Liikenteestä vastaavan henkilön vaihtaminen

Liikenteestä vastaavaa henkilöä vaihdettaessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä liikenneluvan hakemisesta säädetään.

Jos liikenteestä vastaava henkilö vaihtuu kuoleman, äkillisen vakavan sairauden, tapaturman tai muun näihin verrattavan ennalta arvaamattoman syyn vuoksi, on toisen henkilön hyväksymistä koskeva hakemus toimittava viipymättä lupaviranomaiselle. Jos tehtävään ei voida heti esittää säädetyt ammattitaitovaatimukset täyttävää henkilöä, on vaatimusten täyttymistä osoittavat selvitykset

toimitettava mahdollisimman pian, kuitenkin viimeistään vuoden kuluttua vaihtamiseen johtaneesta tapahtumasta.

14 §

Liikenteestä vastaavan henkilön hyväksyminen eräissä tapauksissa

Konsernissa tai siihen verrattavassa yhtymässä voidaan sama henkilö hyväksyä kahden tai useamman oikeushenkilön liikenteestä vastaavaksi henkilöksi. Luonnollinen henkilö, jolla on liikennelupa, voidaan hyväksyä oikeushenkilön liikenteestä vastaavaksi henkilöksi vain, jos hänellä on osakkuuteen tai osakkeiden omistukseen perustuva määräamisvalta tässä yhteisössä.

4 luku

Tavaraliikenteen valvonta

15 §

Poliisin ilmoitusvelvollisuus

Luvanhaltijan kotipaikan poliisin tulee ilmoittaa lupaviranomaiselle tiedossaan olevista seikoista, joiden voidaan olettaa johtavan luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annetun lain (342/1991), jäljempänä tavaraliikennelaki, 10 §:ssä tarkoitettuun liikenneluvan peruuttamiseen tai varoitukseen.

16 §

Liikenteessä käytettävä ajoneuvo

Luvanvaraiseen liikenteeseen käytettävän ajoneuvon tulee olla:

- 1) luvanhaltijan yksinomaisessa hallinnassa, joka on merkitty ajoneuvorekisteriin; tai
- 2) luvanhaltijan käytössä kirjallisen vuokrasopimuksen perusteella, jolloin alkuperäinen vuokrasopimus on pidettävä ajoneuvossa mukana ja, jos ajoneuvon kuljettajana ei toimi vuokralleottaja, kirjallinen selvitys siitä, että kuljettaja on vuokralleottajan palveluksessa.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske tavanomaisesti käytetyn ajoneuvon lyhytaikaisen rikkoutumisen vuoksi käytössä olevaa korvaavaa ajoneuvoa.

17 §

Kuljetuksen keskeyttäminen

Jos kuljetus keskeytetään tavaraliikennelain 15 §:n nojalla, on poliisi-, tulli- ja rajavartiomiehellä oikeus tarvittaessa ottaa ajoneuvon rekisteriote ja -kilvet haltuunsa. Ne on annettava takaisin, kun perustetta kuljetuksen keskeyttämiselle ei enää ole.

5 luku

Erinäisiä säännöksiä

18 §

Liikenteen harjoittaminen kuolinpesän toimesta

Luvanhaltijan kuolinpesän puolesta liikenteen hoitamista koskevista velvollisuuksista vastaavan henkilön tulee täyttää 1 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohdassa säädetyt vaatimukset.

19 §

Kuljetuslupia koskeva toimivalta

Liikenneministeriö ja tullilaitos voivat sopia toimivallan jakamisesta kansainvälisissä sopimuksissa edellytettyjen kuljetuslupien osalta.

20 §

Neuvoston asetusten mukaan toimivaltaiset viranomaiset

Kansainvälisestä tavaraliikenteestä annetussa neuvoston asetuksessa tarkoitettu toimivaltainen viranomaisen Suomessa on lääninhallitus.

Edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden tavaraliikennettä jäsenvaltiossa, annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3118/93 tarkoitettu toimivaltainen viranomaisen Suomessa on liikenneministeriö.

21 §

Yrittäjäkoulutuksen johtoryhmä

Liikenneministeriö voi asettaa johtoryh-

män, jonka tehtävänä on seurata ja valvoa liikenneyrittäjäkoulutuksen tasoa, tehdä ehdotuksia opetussisällön kehittämiseksi sekä antaa opetukseen ja käytännön kokemuksen hankintaan liittyviä ohjeita.

Johtoryhmässä tulee olla ainakin liikenneministeriön, opetusviranomaisten, koulutusta antavien oppilaitosten sekä kuljetuspalveluiden myyjiä ja ostajia edustavien järjestöjen edustajat.

22 §

Valtuutussäännös

Liikenneministeriö voi antaa tarkempia säännöksiä tavaraliikennelain 17 §:n 2 momentissa tarkoitettujen säädösten täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

23 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä lokakuuta 1999.

Tällä asetuksella kumotaan:

1) luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annettu asetus (346/1991) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, lukuun ottamatta asetuksen 5 §:ää, joka kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2010; sekä

2) luvanvaraisen tavaraliikenteen harjoittajalta vaadittavasta ammattitaidosta ja taloudellisista voimavaroista 27 päivänä helmikuuta 1991 annettu liikenneministeriön päätös (441/1991) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

24 §

Siirtymäsäännökset

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa myönnettyt liikenneluvat jäävät edelleen voimaan luvassa määrätyn ajan.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa liikenneyrittäjäkurssista ja kirjallisesta loppukokeesta sekä käytännön kokemuksesta annetut todistukset jäävät edelleen sellaisenaan voimaan.

Tämän asetuksen voimaan tullessa vireillä olevia liikennelupahakemuksia ratkaistaessa noudatetaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämän asetuksen voimaan tullessa kotimaan liikenneyritysjätkurssin loppukokeen suorittaneeseen henkilöön tai tätä kurssia käyvään henkilöön voidaan soveltaa tällä asetuksella kumotun asetuksen 2 §:n 1 ja 2 momenttia sekä 4 §:ää vuoden 2000 loppuun.

Tällä asetuksella kumottujen säännösten nojalla myönnetty kotimaan liikennelupa

moottoriajoneuvolla harjoitettavaa liikennettä varten voidaan tämän asetuksen säännösten estämättä uusia sellaisenaan, jos hakija täyttää muutoin tässä asetuksessa säädetyt liikenneluvan myöntämisen edellytykset. Uusinnaksi katsotaan myös yritysmuodon muutoksesta johtuva liikenneluvan muuttaminen tai kuljetuskaluston määrän lisääminen. Kotimaan liikennelupa voidaan muuttaa yhteisöluvaksi edellyttäen, että hakija on suorittanut hyväksytysti 5 §:ssä tarkoitettun tavaraliikenteen yritysjätkurssin loppukokeen ulkomaanliikenteen osalta.

Helsingissä 1 päivänä lokakuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 925

Valtioneuvoston päätös**valtionosuuden perusteena käytettävien opetus- ja kirjastotoimen yksikköhintojen keskimääräisistä markkamääristä vuonna 2000**

Annettu Helsingissä 23 päivänä syyskuuta 1999

Valtioneuvosto on opetusministeriön esittelystä päättänyt opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta 21 päivänä elokuuta 1998 annetun lain (635/1998) 16 §:n ja 24 §:n 2 momentin sekä vapaasta sivistystyöstä samana päivänä annetun lain (632/1998) 11 §:n 5 momentin nojalla:

1 §

Perusopetus, lukio, ammatillinen koulutus ja ammattikorkeakoulut

Opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain (635/1998) 17—20 §:sä tarkoitettuja yksikköhintoja määrättäessä opiskelijaa kohti vahvistettu keskimääräinen markkamäärä on

- 1) perusopetuksessa 23 063 markkaa;
- 2) lukiossa 20 645 markkaa;
- 3) ammatillisessa koulutuksessa 35 969 markkaa; sekä
- 4) ammattikorkeakoulussa 30 609 markkaa.

2 §

Taiteen perusopetus ja kansalaisopistot

Opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 21 §:n 2 momentissa tarkoitettuja taiteen perusopetuksen yksikköhintoja määrättäessä opetustuntia kohti vahvistettu keskimääräinen markkamäärä on 254 markkaa.

Vapaasta sivistystyöstä annetun lain (632/1998) 11 §:n 5 momentissa tarkoitettuja kansalaisopiston yksikköhintoja määrättä-

Helsingissä 23 päivänä syyskuuta 1999

essä opetustuntia kohti vahvistettu keskimääräinen markkamäärä on 319 markkaa.

3 §

Kirjastot

Opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 24 §:ssä tarkoitettuja kirjaston yksikköhintoja määrättäessä kunnan asukasta kohti vahvistettu kirjaston keskimääräinen markkamäärä on 229 markkaa.

4 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000, tai jos eduskunta hyväksyy vuoden 2000 talousarvion mainittua ajankohtaa myöhemmin, talousarvion hyväksymisajankohdasta lukien, jollei 2 momentista muuta johdu. Päätöstä sovelletaan määrättäessä yksikköhintoja vuodelle 2000.

Valtioneuvosto vahvistaa vuodelle 2000 uudet yksikköhintojen keskimääräiset markkamäärät, jos hyväksytty valtion talousarvio ja sen yhteydessä annetut lait poikkeavat tässä päätöksessä tarkoitetuilta osin valtion talousarvioesityksestä vuodelle 2000.

Ministeri *Suvi Lindén*

Lainsäädäntöneuvos Arto Sulonen

N:o 926

Valtioneuvoston päätös

yleisradiotoiminnassa noudatettavasta taajuuksien käyttösuunnitelmasta

Annettu Helsingissä 30 päivänä syyskuuta 1999

Valtioneuvosto on liikenneministeriön esittelystä päättänyt televisio- ja radiotoiminnasta 10 päivänä kesäkuuta 1998 annetun lain (744/1998) 8 §:n nojalla:

1 §

Yleisradiotoiminnassa noudatetaan liitteessä olevaa taajuuksien käyttösuunnitelmaa.

2 §

Suunnitelma ei koske satelliittijakelussa käytettäviä taajuuksia, lyhyillä, keskipitkillä ja pitkillä aalloilla tapahtuvia AM-moduloituja radiolähetystyksiä eikä analogisten televisiolähetysten osalta taajuuksia, joihin liittyvä säteilyteho on enintään 2 kW.

3 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1999.

Tällä päätöksellä kumotaan hallintoneuvoston 18 päivänä helmikuuta 1999 tekemä päätös yleisradiotoiminnassa noudatettavasta taajuuksien käyttösuunnitelmasta (207/1999) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 30 päivänä syyskuuta 1999

Liikenneministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Viestintäneuvos Ismo Kosonen

N:o 927

Maa- ja metsätalousministeriön päätös

kolmansista maista tuotavista kalastustuotteista ja niistä saaduista raakavalmisteista ja jalosteista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö on *muuttanut* kolmansista maista tuotavista kalastustuotteista ja niistä saaduista raakavalmisteista ja jalosteista 1 päivänä kesäkuuta 1998 annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (395/1998) liitteen 1, sellaisena kuin se on maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä 813/1999, seuraavasti:

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1999.

Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Eläinlääkintöylitarkastaja Hentriikka Kontio

Komission päätös 1999/526/EY; EYVL N:o L 203, 3.8.1999, s. 58,
komission päätös 1999/527/EY; EYVL N:o L 203, 3.8.1999, s. 63,
komission päätös 1999/528/EY; EYVL N:o L 203, 3.8.1999, s. 68.

Kolmannet maat, joista saadaan tuoda maahan muita kalastustuotteita ja niistä saatuja raakavalmisteita ja jalosteita kuin kaksikuorisia simpukoita, piikkinahkaisia, vaippaeläimiä ja merikotiloita

Seuraavien kolmansien maiden osalta komissio voi hyväksyä laitoksia, uivia jalostamoita ja pakastusaluksia toimittamaan muita kalastustuotteita ja niistä saatuja raakavalmisteita ja jalosteita kuin kaksikuorisia simpukoita, piikkinahkaisia, vaippaeläimiä ja merikotiloita Euroopan yhteisön alueelle. Silloin kun komissio on hyväksynyt jonkin kolmannen maan vientilaitosluettelon, on kyseisen komission päätöksen numero merkitty jäljempänä olevaan taulukkoon. Näistä komission hyväksymistä laitoksista, uivista jalostamoista ja pakastusaluksista on kyseisten kalastustuotteiden ja niistä saatujen raakavalmisteiden ja jalosteiden tuonti sallittu kaikkiin jäsenvaltioihin.

Niistä luettelossa mainituista kolmansista maista, joiden vientilaitosluetteloa komissio ei ole hyväksynyt, voidaan tuoda muita kalastustuotteita ja niistä saatuja raakavalmisteita ja jalosteita kuin kaksikuorisia

simpukoita, piikkinahkaisia, vaippaeläimiä ja merikotiloita Suomeen vain maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston kansallisesti hyväksymistä laitoksista, uivista jalostamoista ja pakastusaluksista. Silloin kun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto on kansallisesti hyväksynyt jonkin kolmannen maan vientilaitosluettelon ennen tämän päätöksen voimaantuloa, on tästä merkintä jäljempänä olevassa taulukossa.

Maahantuojan on varmistettava ennen sellaisten tuotteiden maahantuontia, joiden viejään osalta jäljempänä olevassa taulukossa ei ole merkintää voimassa olevasta komission tuontipäätöksestä eikä kansallisesta hyväksynnästä, onko maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto tämän päätöksen voimaantulon jälkeen kansallisesti hyväksynyt vientilaitosluettelon kyseisen kolmannen maan osalta.

Maa	Komission tuontipäätös	Maahantuonti hyväksytty kansallisesti
Alankomaiden antillit	—	—
Albania ¹⁾	95/90/EY	—
Algeria	—	—
Angola	—	—
Antigua ja Barbuda ⁵⁾	—	—
Argentiina	93/437/ETY	—
Australia	97/426/EY	—
Azerbaidzan ⁴⁾	—	—
Bahama	—	—
Bangladesh	98/147/EY	—

Maa	Komission tuontipäätös	Maahantuonti hyväksytty kansallisesti
Belize	—	—
Benin	—	—
Brasilia	94/198/EY	—
Bulgaria	—	—
Chile	93/436/ETY	—
Costa Rica	—	—
Ecuador	94/200/EY	—
Etelä-Afrikka	96/607/EY	—
Eritrea	—	—
Falklandin saaret	98/423/EY	—
Fidji-saaret	—	—
Filippiinit	95/190/EY	—
Färsaaret	93/494/ETY	—
Gabon	—	—
Gambia	96/356/EY	—
Ghana	98/421/EY	—
Grönlanti	—	X ²⁾
Guatemala	98/568/EY	—
Guinea Conakri	—	—
Honduras	—	—
Hongkong	—	—
Indonesia	94/324/EY	—
Intia	97/876/EY	—
Iran	—	—
Israel	—	—
Jamaika	—	—
Japani	95/538/EY	—
Jemen	1999/528/EY	—

Maa	Komission tuontipäätös	Maahantuonti hyväksytty kansallisesti
Kamerun	—	—
Kanada	93/495/EY	—
Kap Verde	—	—
Kenia	—	—
Kiina	—	—
Kolumbia	94/269/EY	—
Korean tasavalta	95/454/EY	—
Kroatia	—	—
Kuuba	98/572/EY	—
Kypros	—	—
Latvia	—	—
Liettua	—	—
Madagaskar	97/757/EY	—
Malediivit	98/424/EY	—
Malesia	96/608/EY	—
Malta	—	—
Marokko	95/30/EY	—
Mauritania	96/425/EY	—
Mauritius	1999/276/EY	—
Meksiko	98/695/EY	—
Mosambik	—	—
Myanmar	—	—
Namibia	—	—
Nicaragua	—	—
Nigeria	98/420/EY	—
Norsunluurannikko	96/609/EY	—
Oman	1999/527/EY	—
Pakistan	—	—
Panama	1999/526/EY	—

Maa	Komission tuontipäätös	Maahantuonti hyväksytty kansallisesti
Papua-Uusi-Ginea	—	—
Peru	95/173/EY	—
Puola	—	—
Ranskan Polynesia	—	—
Romania	—	—
Saint Helena	—	—
Saint-Pierre ja Miquelon	—	—
Saint-Vincent ja Grenadiinit ⁵⁾	—	—
Salomoninsaaret	—	—
Senegal	96/355/EY	—
Seychellit	1999/245/EY	—
Singapore	94/323/EY	—
Slovenia	—	—
Sri Lanka	—	—
Surinam	—	—
Sveitsi	—	—
Taiwan	94/766/EY	—
Tansania	98/422/EY	—
Thaimaa	94/325/EY	—
Togo	—	—
Tsekki	97/299/EY	—
Tunisia	98/570/EY	—
Turkki	—	—
Uganda	—	—
Unkari ³⁾	—	—
Uruguay	96/606/EY	—
Uusi-Kaledonia	—	—
Uusi-Seelanti	94/448/EY	—
Venezuela	—	—

Maa	Komission tuontipäätös	Maahantuonti hyväksytty kansallisesti
Venäjä	97/102/EY	—
Vietnam	—	—
Viro	98/675/EY	—
Yhdysvallat	—	X ²⁾
Zimbabwe	—	—

- 1) Vedessä kuljetettavien kalojen tai äyriäisten tuonti ei ole sallittu.
- 2) Tuonti maahan sallittu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston kansallisesti hyväksymistä laitoksista.
- 3) Vain ihmisravinnoksi tarkoitettujen elävien eläinten tuonti sallittu.
- 4) Vain kaviaarin tuonti sallittu.
- 5) Vain tuoreen kalan tuonti on sallittu.

N:o 928

Puolustusministeriön ilmoitus

palvelusalueita Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön päätökseen perustuvissa rauhanturvaamisoperaatioissa koskevasta puolustusministeriön päätöksestä

Annettu Helsingissä 27 päivänä syyskuuta 1999

Puolustusministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Puolustusministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimi	nro	antopäivä	voimaantulopäivä
Palvelusalueet Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön päätökseen perustuvissa rauhanturvaamisoperaatioissa	1631/4200/99/KE	27.9.1999	1.10.1999

Edellä mainittu päätös on julkaistu puolustusministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa puolustusministeriön kirjaamosta, käyntiosoite Fabianinkatu 2, postiosoite PL 31, 00131 Helsinki, puhelin (09) 1601.

Helsingissä 27 päivänä syyskuuta 1999

Puolustusministeri *Jan-Erik Enestam*

Vanhempi hallitussihteeri Timo Turkki

N:o 929

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä

Annettu Helsingissä 29 päivänä syyskuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/80) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/93):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMp kasvihuoneviihannesten ja -koristekasvien vuoden 1999 tuen ennakon suorittamisesta	104/1999	29.9.1999	6.10.1999

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 134 211.

Helsingissä 29 päivänä syyskuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja *Lea Anttalainen*